

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 22.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Весела Андонова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **5485** по описа за **2010** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Р. Б. срещу решение /без номер/ от 07.04.2010 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15285/2009 г. на Софийски Районен Съд – Наказателна колегия, 108 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-262/11.11.2009 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за Ф. Н., ръководещ управление „Н. на инвестиционната дейност”.

С посоченото НП на касатора, на основание чл. 40, ал. 1, пр. 3 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗПЗФИ/ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 000 лева, за нарушение на чл. 11, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗПЗФИ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348 от НПК. В проведеното по делото открито заседание касаторът се явява лично и с адвокат Л, който поддържа жалбата, навеждайки твърдение, че в хода на административно-наказателното производство не е установено лице, което да е било заблудено от действията на Б..

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт М оспорва жалбата.

Представителят на С. счита жалбата по същество за неоснователна, поради което следва решението на СРС да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуалното качество на свидетел е разпитан актосъставителят Н Д. От неговите показания и от останалите, събрани по делото доказателства се установява, че административно-наказателното производство е започнало във връзка с осъществявана от КФН текуща проверка по спазване на правилата при търговията с финансови инструменти.

При наблюдение на търговията на Българската фондова борса в периода 30.01.2009 г. - 10.02.2009 г., свидетелят Д, констатирал, че за това време се увеличил средно дневния изтъргуван обмен на търговията с акции на „Мен инвестмънт груп“ . По този повод, управление "Н. на инвестиционната дейност" при КФН започнало 10.02.2009 г. извършването на проверка, като била изисквана справка от Централен депозитар за състоянието на страните по сделките с акции на „Мен инвестмънт груп“ в този период, както и справка от Българска фондова борса за подадените нареждания със тази емисия акции за същия период. От получените справки се установило, че за периода 30.01.2009 г. -10.02.2009 г., сделки с акции на „Мен инвестмънт груп“ са сключени между 5 лица, всички клиенти на инвестиционен посредник – „Бенчмарк финанс“ . Тези лица били касаторът А Б. и А Г, М И, Т С и П Босев, които са подали нарежданията за сделките с акциите на това дружество чрез Кобос - сертификати /система за подаване на нареждания чрез интернет от клиенти на членове на Българската фондова борса/. По представените справки било установено, че на 31.01.2009 г. са сключени три сделки, при които от Г са придобити 241 бр. акции на дружеството, а след това, до 10.02.2009 г. са сключени нови 37 сделки между тези 5 лица, с предмет акции на „Мен инвестмънт груп“ . Многократно за периода, бил прехвърлян обема от акции от едно от тези 5 лица на друго от тях. Жалбоподателят Б. участвал в тези сделки в периода 02.02.2009 г. /когато се включил в търговията с тези акции/ - 04.02.2009 г., за който е сключил 5 сделки. На 02.02.2009 г. Б. сключил две сделки - закупил акции от А Г и след около 30 минути продал същият брой акции на М И. На 04.02.2009 г. Б. сключил три сделки - закупил акции от Т С, след което малко по-късно същия ден - след около час, продал на два пъти този обем акции на М И. Св. Димитров констатирал, че при сделките, при които страна бил Б., нарежданията, вследствие на които са сключени те, са подадени в рамките на няколко секунди. Характерно било, че имало смяна на позицията в съвсем кратък период. Насрещните поръчки по тях са взаимно удовлетворяващи се и с еднакви параметри - имали един и същи обем, а сделките били осъществявани на една и съща цена. Преди първата сделка с тези акции, жалбоподателят не е бил акционер в „Мен инвестмънт груп“ , както и след последната сделка, по която бил страна, също не притежавал акции в това дружество. За 02.02.2009 г. сделките, по които страна бил Б., представлявали 100 % от сделките, а на 04.02.2009 г. - 55,42 %. Установено било също, че ай пи адресът, от

който Б. е подавал нарежданията за сделките, бил на „Транзакта" ООД, където работел той. От същия ай пи адрес е подал своето нареждане и друго от посочените по - горе 5 лица - М И.

Във връзка с направените констатации Димитров преценил, че при сделките помежду си, тези 5 лица - жалбоподателят Андриян Б., А Г, М И, Т С и П Босев, са се договаряли предварително, като те са увеличили средно изтъргувания стокообмен при търговията с акции на „Мен инвестмънт груп" , поради което действията на посочените по-горе лица биха могли да създадат невярна представа за търсенето и предлагането на визираните финансови инструменти, това представлява нарушение на чл. 11 във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗПЗФИ.

На 07.08.2009 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-469, който е бил връчен на сочения за нарушител. В законоустановения срок той е депозирал писмени възражения

Въз основа на акта е издадено оспореното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че НП е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на административно-производствените правила, поради което го е потвърдил.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено лично на касатора на 14.06.2010 г. Касационната жалба е подадена чрез С Районен Съд на 28.06.2010 г. /вх. № 20162/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Мотивите и изводите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав касационната инстанция и не следва да бъдат преповтаряни. Първоинстанционният съд последователно е изложил установените факти, имащи отношение към спора и е направил задълбочен анализ на правните норми. Безспорно е установено, че Б., в началото на февруари 2009 г. е осъществил 5 сделки с търгувани на Българска фондова борса акции на „Мен инвестмънт груп” . В един относително кратък период, той заедно с още пет лица са извършили покупко-продажби на финансови инструменти на посоченото дружество. Фактът, че акциите са били купувани и след по-малко от половин час продавани, опровергава защитната версия на Б., че целта му е била краткосрочна /спекулативна/ печалба. Очевидната цел на петимата е била да създадат представа у другите участници в търговията с финансови инструменти, че „Мен инвестмънт груп” е ново, перспективно предприятие, което ще се развива и неговите акции ще поскъпват.

С поведението си, касаторът е нарушил забраната на чл. 11, във връзка с чл. 6, ал. 1, т. 1 от ЗПЗФИ. Със ЗПЗФИ се регулира специфичен кръг обществени отношения, свързани с предотвратяване и разкриване на пазарните злоупотреби, повишаване на общественото доверие в пазара на финансови инструменти, осигуряване на своевременно и пълно разкриване на информация на инвеститорите и създаване на

условия за развитието на справедлив, прозрачен и ефективен пазар на финансови инструменти. В закона са очертани ясни правила, които участниците в търговията с финансови инструменти следва да спазват, за да може този специфичен пазар да остане стабилен и да не се получават изкуствени изменения, които да доведат до финансови, а от там и до икономически сътресения в държавата. За частно-правните субекти са създадени конкретни задължения, чието неизпълнение е свързано с налагането на значителни по размер санкции. Степента на обществена опасност, на едно и също административно нарушение е в пряка връзка с развитието на обществените отношения, които то накърнява, в даден исторически момент. Това означава, че тя не е нещо неизменно, поради което съобразно характера на това деяние и неговото отрицателно значение за държавното управление, линията на наказателната политика ще се насочи, към налагането на по-строги или по-леки наказания. Именно видът и размерът на наказанието се явяват проекция на тази политика. Те са функция на значимостта на нарушението за държавния ред и степента му на обществената опасност. В конкретно разглеждания случай, в чл. 40, ал. 1, т. 3 от ЗПЗФИ е предвидено, че за нарушение на чл. 8 - 11, се налага наказание „глоба” в размер от 20 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление. Това наказание, изразяващо се в засягането на имуществената сфера на сочения за нарушител, е със значителен размер в сравнение с повечето наказания, предвидени в други закони. Очевидно волята на държавата е насочена, не само към това да предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред, но най-вече към въздействие и предупреждение на други лица да не вършат подобни нарушения, предвид на значимостта на засегнатите, посредством нарушението, обществени отношения. В случая е важно, че посредством действията, определени като манипулирането на пазара на финансови инструменти се засяга финансовата система на държавата и се създават благоприятни условия за развитие на представи, които могат да подведат истинските инвеститори и участници в търговията с финансови инструменти, което да доведе до неблагоприятно последици за различни стопански субекти. Вредните последици от неспазването на тези норми, биха могли да имат значителен по обем вреден ефект.

Неоснователни са и оплакванията за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. При извършената проверка не е констатирано действие или бездействие на съда, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на страните, налице е протокол от съдебното заседание, както и към решението има мотиви. Съдебният акт е постановен от законен състав и е спазена тайната на съвещанието.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, **Административен Съд С. – град, XII касационен състав,**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 07.04.2010 г., постановено по наказателно

от административен характер дело № 15285/2009 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 108 състав.

Решението е окончателно.